

THE LITHUANIAN WEEKLY
„Vienybė Lietuvniku“
Published every Wednesday
Brooklyn, New York.
Yearly subscription rates:
In the United States and
Canada \$2.00
To Foreign Countries \$2.50
Advertising rates on application.
Address all communications
to publishers:
J. J. PAUKŠTIS K. BRAZYS
120-124 Grand st.
Brooklyn, N. Y.

VIENYBĖ LIEUVNIKU

„Vienybė Lietuvniku“
Iseina kas trečadienį
Brooklyn, N. Y.
Prenumerata metams;
Suvienytose Valstijose
Kanadoje \$2.00
Europo ir kitur \$2.50
Prenumerata mokama iš viršaus. Prenumeratos metas skaitosi nuo laiko užsirašymo, ne nuo Naujo Meto.
Apgarsinimų prekių klausite laišku.
J. J. PAUKŠTIS K. BRAZYS,
120-124 Grand st.
Brooklyn, N. Y.

Visuomenes, literaturos ir politikos savaitinis laikraštis.

Nr. 39.

Brooklyn, N. Y., 23 d. Rugsėjo (September) 1908. m.

ENTERED AT THE BROOKLYN, N. Y., POST-OFFICE AS SECOND-CLASS MAIL MATTER

Metai XXIII.

Ar bus geri laikai?

„Kaip balsavimai praeis, tai užstos geri laikai“. Šitas ištarimas gana tankiai galima išgirsti dabartiniame, bedarbės laike iš daugelio lupų. Labai mažai rasim tokį, kurie nelaikyt ateinančių rinkimų, o su jais ir geresnių laikų. Taip pat mažai atrasim tokį, kurie paklaustų savo protą: ar bus po rinkimų geri laikai? Netik pačiam neateina į galvą padumoti apie ateinančius laikus, bet jeigu kas užduoda panasius klausimus, tai daugumas atsako:

Ar neatmeni kaip po McKinley'o pirmutinių rinkimų, visi pabrikai pilnā laiką pradėjo dirbt, anglų kasyklos dirbo pilnā laiką net per tręsus ištūsus metus!..

Daugelis da ir štökė pamokslėli surėžia:

— Bet kad darbininkai ne-

susipratę, duoda save lengvai prisigauti, tai ir vėl bėda parėjo. Štai kaip tik jau mēs skolas išsimokėjom, tuojuas priviso visokių agitatorų; anglakai prezidentas Mičelis net iš vakarinių valstijų atsivežė burj agitatorų, kurių tarpe dar net vieną bobą, (suprask: taip vadinamą agitatorą „Mother Jones“). Kaip pradėjo visokius pamokslus ant skersgatvių sakyti, žmonės jų paklausė ir susiraše į darbo sąjungas (unijas); paskiau tie agitatorai prikalbino sąjungas išeiti į streikus. Kompanijas užpyokino ir — sudie darbams! Jeigu ne tos sąjungos ir streikai, tai ir po šiai dienai butumėm pilnā laiką bedirbą. Tieša, buvo ir tokį, kurie suprato, kad darbininkų unijos nieko gero neduos. Bet ar tu žmonės pasipriešisi? Darbdavys kad ir duoda tau darbą, tai unijos prie jo neprileidzia: ne priklausai į jų sąjungą, negali dirbt. Unija visur buvo garbinama, o ką ji gero padarė? Neva pakelė kelis centus ant dolerio prie darbų. Bet, kas iš to? Viskas nesvietiškai pa brango; už tą patį mėsos svara reikia dvigubai mokėti. Stuby nuoma pakilo. Pagaliaus į smulkę nuejes negausi tokį didelį stiklą, kaip prieš streikus. Ir ant galo menkai pradėjo eiti darbai, kad nors tu žmonės ir iš kailio nerikies!.. Bet, ačiu Dievui, jau neilgai taip bus; jau matosi vilties žvaigždės spindulius, jau netoli rinkimai; Taftas pasilikis Jungtinė Valsčių prezidentu, o kaip paims valdžią į savo rankas, tai tada išauš geri lai-

kai. —

Taip sąmoniauja mūsų visuomenė.

Ar ji teisingai mano? Ar darbo sąjungos kaltos, ar agitatorai uždare pabrikus ir sunkius laikus priartino? Ar delto pakilo pragyvenimo lešos? Ar Tafto rankose yra tie auksos raktai, kuriais bus atidaryti pabrikai ir vėl į gerovės rojų Amerika įvesta?

Ne! Mūsų žmonės klysta.

Kad Taftas taps išrinktas prezidentu ir kad vėl politiška Amerikos galybė į republiko nū rankas paklius, tam mažai reikia abejoti, nes matosi, kad daidėl jų įtekme visuomenėje tebera ir kad patis darbininkai juos širdingai, dėlei savo nesusipratimo, dar remia. Bet kad su Tafto išrinkimu sugrįž geri laikai, butų tuščia viltis, — reikštų, kad mēs da mažai tenusimanom politikoj ir gyvenimo eisenoj.

Per trejus metus darbininkai dirbo pilnā laiką su nuo viršais (overtime), po 12-14 valandų per dieną. Taip skubė viską gaminti dienomis irnak timis vyrai, moteris, net ir maži vaikai pabrikuose. Taigi nei ne išstabu, kad tiek rudos ir anglų priklaė gelžies prikale, audeklų priaudė rubų ir autu vo Amerikai prisiuvo, žodžiu — tiek gerybių sąkrovose užvertė, kad pabrikantai gali be baimės laikyti uždarę savo darbavietes kokius, sakymis, da dvejus metus. Jie nieko tuomi neprakiša, bet da išlošia, nes ant visų daiktų pakeilia kainas, jiems pinigai vis tiek plaukia į kišenius ir jokių išmokėjimų darbininkams bei už žalią medžiagą nebetur.

Taigi čionai nei republiko nai, nei jų mums peršamas i prezidentus Taftas nieko gero negali veikti, kad ir norėtų. Nei gi yra vilties, kad po rinkimų pasigeris laikai. Geresni laikai ateis tik dviems atvejais: 1) Kada praeis ilgesnis bedarbės laikas ir išsituštis sąkrovose tie visi pridirbtai daikai — prekiniai; 2) jeigu rinkimuose taptu išrinkta valdžia iš tokų partijų, kurios savo programuose reikalauja paminti pabrikus, žemę ir kitas visas Amerikos išdarbias į liaudies rankas — vadinas, visą šios šalies pramoniją aptautintu. Tokio aptautinimo reikalauja socijalistų partija.

Iš tų dviejų atvejų — vienas jau vyksta dabar; kitas (išrinkimas socijalistiskos valdžios) dar abejotinas.

Geresni laikai! Kaip tai patis tankiausiai didžturiams pataikavo. Darbo žmonės

ne taip greitai ateina, kaip jų norima. Žmonės yra lygius tam, į kurio autuvus prisizibėjo graužų (žvirgždo); jaučia, kad trina kojas, vienok kenčia, vaikščioja, iki dar gali; kada pailsta, tai sėdasi atsilsėt, su vilčia, kad sutrintos ant kojų puslės pačios atsileis ir vėl galima bus su tais pačiais graužais autuvuose vaikščioti. Juk regis taip lengva butūnusiaut ir atskirat nuo kan kinančių graužų....

Išrinktų geresnę valdžią ir užbaigtai su blogaisiais laikais. Bet nerenka. Nėra da susipratimo, nėra drąsos naujų tvarų padaryt.

Darbininkai panašūs į meška, kuri šoka ant įkaitusios krošnies. Žiuretojai juokiasi, kaip ta vargšė skubiai kilnoja kojas, manydama pataikyti atsistot ant šaltos vėtos. Bet kada visomis nūilsta, turi paliaut trepsėjusi, — nežiurint kaip ta krošnis karšta butū. Darbininkas irgi šokinėja ant privatiškų pramoninkų įlucento kaklio, kol netenkadarbo ir sustoja ant bado. O pats tą kakalį kurina!

Na, jeigu mums taip smagu, tai kam rugoti? Vientaučiai! Paliaukite per daug kalbejant apie sausą politiką, o duolite žmonėms apšvietą. Kada apsišviesim, tai mēs žinosim, kur mums reikia nuo kapitalistų įkaitinto kaklio nušokt. Pa ilsome ant to kakilio, nusiludo mums beklausyt ir apie sausą politiką. Mums reikia šviesos, kuri mums parodyt, nuo mūsų akių uždengtus stalus, apkrautus grynu maišu; parodyt gerus laikus, kuriu ne Tafto ar Braino kišeninėje randasi, bet čia po mūsų akių. Išsirinktumėm socijalistinė valdžią.

A. B. Strimaitis

Selpkime moksleivius.

Visi sutiksime, jog be nokyti žmonių neturime nei nokytojo, nei daktaro, nei inžinieriaus, nei filologo (—kalbų žinovo), nei literato. Be nokyti žmonių tuojuas nustetų visa pažanga pirmyn ejus irgy venimas pastotų nepakelti.

Su pastaba ir galesčiu skaileme istoriją, kaip sunku buvo žmonėms gyvent 1.500 ar 1.000 metų atgal, kad mokyti žmonių buvo labai mažai ir tie patių tankiausiai didžturiams

moksliu buvo „kančius“ ir paniekiniemas tankiai žemaičiai gyvulio, nes žmogus prigulėjo nuo malonės savo pono ir valdono.

Turbut įjokia tauta neturi taip mažai mokyti žmonių, kaip lietuvių. Didžiausia storia yra mums žmonių iš viso kario mokslo šakų, o labiausiai medicinos — daktarų, pedagogų — gerų mokytojų ir literatu — raštininkų. Bet, nereikia užmiršt, jog kitos tautos visas savo pajėgas stato, idant turėtų kuodaugiausiai mokyti visiokose mokslo šakose, nes jos supranta, jog ištiriant ir pažstant gamtos paslaptis, darosi lengvesniu gyvenimais ir delei palengvinimo savo gyvenimo kiekvienas prisideda nors su maža auka šelpimui moksleivių, tai steigimui visokiu augštinių mokyklų, nes supranta, jog mokslas tai — turėtai ir galybė. Pas lietuvius tas svarbiausias reikalas atmetas, nes mokslo reikalamas, šelpimui moksleivių, aukaujama taip mažo skaitliaus žmonių, kad apie sušelpimą, vieno ar kito moksleivio, kuris belaužymo galvos ką valgys ir kur nakvos, nėra nei kalbos, kuris be rupesčio apie gyvenimą galėtų užsiimti vien moksliu. Mūsų tokis neatbojimas, apleidimas moksleivių, atšaldo ir užkertina tuos, kurie ti kėjosi pašelpos, o negavo ir sudidžiausiu vargu pabaigę mokslių, nusikreipę nuo savų, išmétinėdami: „Jūs nešelpėte manęs, aš jums nieko nekalatas“. O kurie neatšalo, neužkietėjo, suprato savo brolių nesusipratmą — nešelpimą, tie šiandien jau kapuose, kaipo Kudirką, Vaičaitį, Višinskį, Biliūnas ir kiti, ir mēs jų raudojame ir graži aukaujame ant paminklo tiems geriem siems — numirusiems.

Selpimui moksleivių turime „Žiburėlio“ draugystę Lietuvoje ir „Aušros“ draugystę Amerikoje. Apie „Žiburėlio“ dr. st. narių daugumą nieko nežinau. „Aušros“ dr. st. narių skaitlius neviršija nei 40, kurie mokėdami po 25c. kas mėnuo, metuose sumoka \$120 — vienam moksleivui pusei metų pragyvenimui. Privedant auką SLA. tuos \$200, turėsime viso \$320. Taigi Amerikos lietuviškoji visuomenė, metuose ištengia sušelpinti vieną moksleivį — ir išrodo, kad mums užtenka ištaigos vardo; turime „Aušros“ draugystę šelpimui moksleivių, tu rime komitetą, ir rodosi esame atlikę savo pareigas, esame ra-

mūs. Bet taip nėra ir ilgiaus taip neturėtų but.

Lietuviai nėra šykštys su au komis, tiktais ta bėda, jog vie toje aukant ant gero, aukanja ant blogo. Nesupranta kame gerovę. Lietuvioje kas metai vien ant girtybės išleidžia arti 4.000.000 (keturių milijonų) rublių. Amerikoje sakysime 400,000 lietuvių, metuose preria į tik po \$5 kiekvienas, kas padaro sumą nuo \$2.000. 000 (dviejų milijonų). Jeigu tie 400.000 lietuvių Amerikoje, metuose aukant šelpimui moksleivių tik po 5 centus kiekvienas, tai sudėtų sumą nuo \$20.000 ir sušelptų apie 70 moksleivių kas metai, vie toje vieno, kurį tie 40 sanarių „Aušros“ draugystės su viso kiomis aukomis tegali sušelpt.

Taigi, visi be skirtumo pas tokime „Aušros“ dr. st. nariais, visur tverkime kuopas, visi dėkime savo pinigelių šelpimui moksleivių ir mokslo, o tuomi atlikimė savo prieder mė, igysime turtus ir galybę, susilyginome su kitomis tau tomis.

P. Mikolainis.

Apie marijavitus.

Štai jau keletas metų, kaip Lietuvioje pradėjo platinties,

Lenkijoje marijavitų sekta. Lenkijoje marijavitų tukstančiais skaitoma, Lietuvioje gal vos kokia puse tukstančio suskaitoma. Marijavitai kilo, kaip jau yra patirta, iš neapriboto sauvaliavimo ir biurokratiškumo dabartinių katalikių kunigų. Iš pradžios, kaip Lenkijoje, taip ir Lietuvioje, marijavitų sekta, jų kunigai ir jų pasekėjai, susiko iš katalikių kunigų abaz didelį trukdymą ir perse kiojimą. Kad taip butų va buvę inkvizicijos laikai, kuni gai Tulaba su Grinkevičium ir eili šimtai žmonių lietuvių marijavitų, beabjonės butujau suspirgė ant Lietuvos kunigų sukurta laužą... Dabargi mat yra, taip vadinamoji „žodžio, sažinės ir tikėjimo liuosybė“; todėl laužų krauti nebe galima: kiek nori žiovaliuok, bet rankom valios visgi neduok!..

Tai gi Lietuvos kunigams nieko daugiau ir nepaliko, kaip tik žiovaliuoti... Nėra nei vieno kunigo, kurs nebutų kuri nors blogą apie marijavitus pasakės, nėra tokios bažnyčios, nėra tokio šventadienio, kad iš ambonų nebutų keikiama marijavitai, su jų sebrais — viso

kiai: bedieviais, masonais, so cijalistais, pirmeiviais ir tt. Bet jau marijavitams tai už vis daugiausia pipirų kliuna. Lie tuvos kunigija visas savo jėgas įtempė prieš savo priešus kovoti, na, ir kovoja, kuom tik tati gali ir kaip tiktais moka.

Nors Lietuvos inteligentija yra didi priešininkė šių dienų kunigų sauvališkumui ir biurokratizmui, bet marijavitų sekta mažai prijaučia, — tik tiek, kiek mato iš to naudos, dabartinių kunigijos augštai iškelty ragų nulažimui.

Marijavitų sekta balsiai subrūdino Lietuvos kunigus. Subrūdo kunigai gal ne dėto, kad visi žmonės, ju avelės, marijavitais gali pasilikti, bet, matyt, daugiau dėto, kad marijavitų sekta daugiau reikalauja iš kunigų, negu popiežius. Palikus visiems arbā didžiumai Lietuvos žmonių marijavitais, žinoma, ir lietuviams kūnigams daugumui prisiečių pereiti į marijavitų tikėjimą: marijavitiskai mo kinti ir patiem marijavitiskai užsilaikyti; tad ne vienam prisiečių išsižadeti aukso-sidabro, išteklingo ir net perteklingo gy venimo, arklių, karietų, pui kių rumų, ir... riebių gaspadinių. O tas tai kūnigams bai siau, negu dangaus su zeme susimaišymas....

Bet, kas yra iš marijavitų negeistina, tai jų didis maldin gumas, kurs net i neapribota fanatikybė įveda. Yra prisibijoma, kad marijavitų sekta nedarytų taip, kaip darė anais amžiaus fanatiška kalvinų sekta: kad, kur tik kalvinas ir jo mokslas pasisuko, ten viskas tarsi apmire. Kalvino sekto reikalavimai vedė žmones į mašinas ir kur tik jie prejo, ten miestai, kaimai, aplinkinės pasiliko tyrais (pusty nėmis).

Lietuva jau labai susipratus. Marijavitai to nepadarys!

K. St.

Lietuviai agentų susivažiavimas.

Lietuviai, laivakorčių agentai, turės savo antrajį susivažiavimą ir posėdžius rugėjo (September) 27 d. 1908 New Yorke, N 9 Washington st. Susivažiavimo tikslas yra — pasirupinti apie tolesnį užlaidymą įsteigto „Lietuviai Namo“ New Yorke, kuris tapo įkurtas pereito gegužio mėnesy (žr. apie tai rašyta „V. L.“ 25 numery š. m.) ir kuris pasirode didelei naudiniu, — kaip keleiviams, taip ir

agentams. Keleiviams ir visuomenei gerai dėlto, kad kiekvienas paleidė savo artimas ypatas į kelionę, žino, kad tos atras patartij ir prieiglaudą New Yorke, o agentams gerai, kad ir jems, ne tik įvairiems sveitintaučių meklériams savieji užsitikėjimą išreiškia ir savi prie savujų šaukiasi.

Iš susiavažiavimą kviečiamie visus lietuvius agentus iš visų kraštų Suvienytų Valstijų. Kuri negalėtų per tolumą priebuti, gali rašyti ant žemėlau paduoto adreso; kiekvienas apturės agentų nutarimus ir galės prigulėti prie lietuvių agentų susiavienijimo.

Po susiavažiavimui bus apskelbta, kurie lietuviai agentai priguli prie šios vienybės ir rūpinasi, kad jų keleiviai nebūtų apgauti New Yorke per profesionalū skus apgavikus.

Susiavieniję agentai pasirūpij ir apie ateivius, kurie reikalaus pagelbos emigrantų namuose užlaikyti.

Delto šiuomis ir kviečiamie visus lietuvius agentus priebuti susiavažiavimam į augščiau pa skirt vietą ir ant tos dienos.

Su guodone

Liet. Agentų Sekretorius,
M. Paltanavičia,
15 Milbury st. Worcester,
Mass.

L. M. P. S. A. KUOPUKONSTITUCIJA

(Tasa).

Protokolų ir susinešinėjimų raštininkė.

Protokolų ir susinešinėjimų raštininkė savo globoje užlaiko kuopos atspaudą, protokolu knygą, bilį knygutę N 1, ir visą korespondenciją kuopai prisiųsta prieš susirinkimą.

Užrašo trumpai, bet aiškiai, visus kuopos nutarimus, su pažymėjimais, kiek balsų už jne šimą ir kiek prieš.

Įnešimai leidžiamieji nubal savimui, nors jie ir nupuola, vienok buna įrašomi į protokolą, taipgi su balsų pirmėjimui.

Įnešimai nors svarstomi, bet neleidžiami, nubalsavimui, nėra įrašomi į protokolus.

I protokolą esti įrašoma visi kuopos iplaukimai ir išlaidos, pažymiant bilų numerius. Jeigu ir išeigų sutrauka buna protokolo labaigoje atžymėta.

Kuopos susirinkime, nutarus koki nors išmokėjimą, protokolų raštininkė išrašo bila iš knygelės N 1 ir perduoda tą bilą išmokamajai ypatai, kuri su taja popiera kreipiasi į turinį raštininkę, reikalaujama bilos N 2, ant kurios čia pat susirinkimo pirmsėdei ir apmokamajai ypatai pasirašius, išdininkė išmoka biloje pažymėja sumą pinigų.

Bilos rašant, butinai reikia išrašyti viską ir ant tos dalies bilos, kuri pasiliesta bilų knygele.

Susirinkimuose nutarimus pasižymi pašiuiku savo atminčiai į atskirą sąsiuvą, iš kurios paskiau suredagavus, išrašo į protokolą knygą.

Kiekviename susirinkime perskaito protokolą nuo pas-

kutinio susirinkimo, o įsiskverbusias klaidas taiso sekanciąme protokole, paminėdama punktą, kuriame buvo klaida ir kaip turi skambeti po atitaisymui.

Su pagelba viso kuopos komiteto, kas tris mėnesiai surengia pranešimą iš kuopos darbu ir abelno stovio, kuri pasiunčia centro susinešinėjimų raštininkę.

Prezidentei nepribuvus, atidaro susirinkimą ir veda tvarą iki susirinkimas išsirenkas pirmosėde.

• Protokolų raštininkė privalo turėti pas save kuopos sąnarių surašą ir jų adresus.

Parašo mandatus, paliudžius ir abelniaveda visus susinešinėjimus su centro įstaigomis ir kitomis organizacijomis.

Turtų raštininkė.

Turtų raštininkė užlaiko savo globoje turtų surašą, sanařinių mokesčių knygas, bilį knygutę N 2, ir programus bei konstitucijas.

Prūmiai sanařinė mokesčių ir ištraukia ją į knygą, pedraug kvituodama ir sanařių knygutę.

Veda visą apyskaitą kuopos jėjimų ir išlaidų, taipgi surašą visų kitokių kuopos turtų ir skolų.

Po kiekvienam susirinkimui pinigus perduoda kuopos šdininkė, paimdama jos parašą tam tikroje knygutėj, kur esti pažymėta mėnesis, diena, metas ir kiek pinigų perduota.

Perduoda išdininkai surašą visų užsimokejusių narių, kuri (išdininkė) pasiunčia tą, po draug su pinigais, centro turinį raštininkę.

Perduoda protokolų raštininkai kas mėnesis savo pranešime pilnā atskaitą.

Gavusi protokolų raštininkės parašytą bilą iš bilų knygutes N 1, parašo bilą iš bilų knygutes N 2 ir atiduoda jā išmokamajai ypatai.

Dalyvauja surengiant pranešimą, siunčiamajį centro komitetui.

T. b.

Salta krauso prateviai.

Nueit taip toli ir sustot, bučių didesnė nuodėmė, kaip ne pripažinti žydų ir kitų tautų pasakas apie žmogaus pačių. Mės jau žinome, kad vienskylininkas gyvunas kiaušiniu deda. Kiaušinius deda taipgi paukščiai, šliuzai, driežliai, zuvės ir kt. Tarp paukščių mės negalime jieškoti savo pratevių, nes tarp jų ir snapinių yra perdidelis skirtumas; mat patis paukščiai savo sparnus įgijo iš pirštuotų galunių, ką patvirtina Archeoptherix sparnai. Tarp zuvų da per anksti pratėvių jieškoti, nes jų organizmas, sulyginant, gana prastas. Pajieškokim tą savo pratėvių pas šliuzus ir driežlius.

Bet, pradedant ištirinejimą, tuojuos sutinkam svarbią klijtį. Pas visus gyvulius, pradedant nuo vienskylininko, o baigiant žmogumi, kraujas šiltas; tuomtarpu šliuzai ir driežliai turi šaltą kraują. Reikiaria pažymeti, kad šiltu krau-

ju vadinas tokis kraujas, kuri savo šilumą įgija nuo savo organizmo; pas šalto kraugo gyvulius, kraujas šiltumas prikili nuo tų aplinkybių, tarp kurių jis buna. Taip, šaltam vandenj, pas žuvį, kraujas šaltasnis, o šiltame— šiltesnis; pas žmogų gi ir šaltam ir šiltam vandenj kraujas vieno das.

Kokiu budu galėjo pas gyvunas atsirasti šaltas kraujas, gali nurodyti žalčio pitono gyvenimas. Pas šalto kraugo žalti-pitoną, kada jam prisieina ant kiaušinių tupeti, kraujas sušila; mat jam šiluma reikalinga sušildymui kiaušinių Senovėje, kada gamtoje buvo gana šilta, kiaušinių begulėdamis atsakančioje vietoje patis sušildavo. Bet ilgainiui oras pradėjo atsaltyti ir tévai prie dėjų rupinties padidinti kiaušiniams šilumą. Tokiu budu jų organizme pradėjo išsidibti savo šiluma kiaušiniams sušildyti. Šiluma buvo laikinė. Nereikėjo ant kiaušinių tupeti ir vėl organizmas atšaldavo. Ilgainiui, kada oras da labiau atsalo, jau reikėjo šilumos ir save šildyti. Tokiu budu pas kai-kurius gyvunus išsidirbo nuolatinė šiluma. Paimkim dabar paukščius; pas juos šilčiausias kraujas, nes jiems perėjimui reikia daugiausia šilumos.

Ir taip, kraujas nestoja ant kelio tarp šilto ir šalto kraugo gyvuliu. Tai gal dabar sustabdyti mės tolimesnę kelionę plaukai. Beveik visi žinduoliai, o tai pogiai krepšiniai ir snapiniai, yra plaukiai apačioje; o pas žemesnius gyvunus plaukų nematom. Mės žinom, kad pas jų gyvunus yra įvairūs jausmo organai. Jų liekanas randame ir pas augštės testinių gyvunų embrijonus. Ne vieno gyvuno jausmo organai priėmė plaukų pavida. Ilgainiui, kada gyvunų kraujas jau šiek tiek apšilto, gamtos atmainas labiausiai atjauzdavo oda. Tuomet oda ropinosi kovoti su oro atmainomis ir pradėjo išdirbinėti atsakančius organus, kad oda apgintų nuo šalčio ir karščio. Tam tikslui tankiausia organizmas suvartodavo jausmo organus. Taip atsirado plaukai. Ir dabar da yra nemažai plaukų, ką tarnauja ne apgynimui odos atmainai, bet jausmo reikams. Yra gyvunai, ką apsigynimui nuo šalčio turi ir kito niukus organus; taip, kiaulei tam tikslui lašiniai tarnauja.

Ir taip, šaltas kraujas ir plaukai atsirado ačiu toms atmainoms, kuriuos žemės ore įvyko. O kadangi buvo gadyné, kada visi žemės gyventojai vaikščiojo be plaukų ir turėjo tik šaltą kraują, tai ir mės prateviai turėjo buti visai be plaukų ir su šaltu krauju. Tokie žemės gyventojai ir mės prateviai buvo pirmosios gadynės pabaigoje. Tam laikė da nebuvo dabartinių šliuzų: salamandru, pamatinį, varlių, o jų vietoje gyveno šliuzai krakodilio didumo ir maži driežliai panašūs į šliuzus. Da lygšiol pasilikuo vieinas driežlas panašus į tų laikų driežlus, tai Hetteria punctata (Tiltinis driežlas). Jis gyvena Naujoje Zelandijoje ir už-

ma viduri tarp driežlų ir salamandros.

Nuo pirmutinės godynės likę užsiliko kaulai šliuzo, vadinamo terimorxu. Jis gana daug primena žinduolius ir kai kurie mano, kad jis užima viduri tarp žinduolių ir šliuzų.

Ir taip, tam laikę turėjo gyventi gyvulys, nuo kurio paeina šliuzai, driežliai ir vienkylininkas. Taip mės pratėvę galima pavadiinti šliuzininku. Jis stovėjo šliuzų ir rodosi buvo labiausiai panašus į salamandrą. Jo apatinis žandras turėjo buti tokios formos, iš kurios galėtų su laiku išsidibti ir žinduolio ir šliuzo žandai. Šliuzininko galūnės, jų buvo keturių, — baigėsi penkais pirštais. Visi jo kaulai primena taip lygai tiltinio driežlo, taip ir snapinio kaulus. Tai tokis buvo mės šalto kraugo pratevis. Jis buvo giminė mės pamatinės (rupuzės) ir dabar mės lietuvių galime nesibaurėti, kad mės tėvai 1000 metų atgal garbinės pamatinės, kaip šventus gyvulius.

Z. A.

Tev. Myl. Dr. tes reikaluo.

Philadelphia, Pa. 5-ta TMD. knopa turėjo savo susirinkimą rugpjūčio 8 d. su tikslu apsvarstyti TMD. įstatymus, ypatingai tuos punktus, kuriuos seimas išbraukė. Tas dalykas jau buvo svastyta ir pirmesniuose kuopos susirinkimuose, ir visi kuopos nariai (kurių dabar yra 11) pripažista seimo pasielgių netiesių: jis negalejo išbrauktį pamatinį organizacijos punktą, be visų narių pritarimo. Seimas išbraukė § 6, kurs skamba šiaip: „Lietuvoje bei tūciams knygos dažinamos dovanai per tam tikrą komitetą“, ir § 9, kurs parodo, kad „Draugystė pagal išgalę pinių kai krepšiniai ir snapiniai, yra plaukiai apačioje; o pas žemesnius gyvunus plaukų nematom. Mės žinom, kad pas jų gyvunus yra įvairūs jausmo organai. Jų liekanas randame ir pas augštės testinių gyvunų embrijonus. Ne vieno gyvuno jausmo organai priėmė plaukų pavida. Ilgainiui, kada gyvunų kraujas jau šiek tiek apšilto, gamtos atmainas labiausiai atjauzdavo oda. Tuomet oda ropinosi kovoti su oro atmainomis ir pradėjo išdirbinėti atsakančius organus, kad oda apgintų nuo šalčio ir karščio. Tam tikslui tankiausia organizmas suvartodavo jausmo organus. Taip atsirado plaukai. Ir dabar da yra nemažai plaukų, ką tarnauja ne apgynimui odos atmainai, bet jausmo reikams. Yra gyvunai, ką apsigynimui nuo šalčio turi ir kito niukus organus; taip, kiaulei tam tikslui lašiniai tarnauja.

Ir taip, šaltas kraujas ir plaukai atsirado ačiu toms atmainoms, kuriuos žemės ore įvyko. O kadangi buvo gadyné, kada visi žemės gyventojai vaikščiojo be plaukų ir su šaltu krauju. Tokie žemės gyventojai ir mės prateviai buvo pirmosios gadynės pabaigoje. Tam laikė da nebuvo dabartinių šliuzų: salamandru, pamatinį, varlių, o jų vietoje gyveno šliuzai krakodilio didumo ir maži driežliai panašūs į šliuzus. Da lygšiol pasilikuo vieinas driežlas panašus į tų laikų driežlus, tai Hetteria punctata (Tiltinis driežlas). Jis gyvena Naujoje Zelandijoje ir už-

gybai: reikia mokyti žmonių, kurie tai parašytu.

Todel mės turime rupinties butinai, ir tai neatidėliojant iškurti moksleivių fondą, kurio ikišiol da neturime. Atsidėti ant kitų draugijų, šelpiančių moksleivių mės neprivalome. Jų permazai tėra, arba ir esančios permazai tesuelpia mės betučius gabius moksleivių.

Toliaus kuopa svarstė apie seimo nutarimą užmokėti keliomis lėšas TMD. prezidentui. Vienbalsiai mės nutarime sekancių:

Kadangi TMD. seimas Scrantone nebuvo pirmiau TMD. narių nutartas ir pripažintas už reikalingą; kadangi mės seimas atsibuvu tik prie tos progos, kad tie patis TMD. nariai buvo delegatais nuo kuopų Susiv. L. A., taigi tokiu delegatu buvo ir mės prezidentas, p. Balevičia; kadangi specijališkai tik į vieną TMD. seimą nieks delegatų nesiuntė— del to visi mės ne galime pripažinti, kad mės prezidentui butų užmokėtais tos lėšos vienos iš TMD. išdo: mės pripažiustum užmokėti tik pusę.

Šiuomis mės atsišaukiamė į visus TMD. narius, idant savo kuopų susirinkimose apsvarstyti mės nutarimus ir, jei bus jie paremti, tada leisti per visų narių balsavimą. Ypatingai apsvarstyti tuos mės išstatų punktus, kuriuos seimas išbraukė. Mums rodosi, kad tokis seimo nutarimas pats per save nupuola; bet jeigu jis turės kokį galėtai mės toliaus paduosime formaliską įnešimą visuotinam balsavimui.

TMD 5-os kuopos vardo sekr. J. Baltrušaitis.

Naujai užsimokėjė nariai.

(Kaip pamena skaitytojai, „VL.“ 37 num. buvo rašyta p. A. Ramanaucko, TMD. centr. sekretoriaus, kal perorganizuant mės draugiją tapo užvesta naujos knygos išatsigainių senosios kuopos bus ištraukti naujon eilėn, su naujais numeriais, tos pačios tvarkos prisilaikant, kaip ir su naujai susitvėrusiomis kuopomis. Todėl ir žemaičiai pagarsintos kuopos, regis, gauna sau naujus numerius. Red.)

19. kp. Foxcraft, Me. (už simokėjo už 1907 m. 8 saudarių ir 1908—6 senųjų): J. Klimavičius, K. Klimavičius, J. Tumosa, J. J. Klimavičius, S. Aušura, V. Urbaitis.

20. kp. Cleveland, Ohio: S. Palilionis, P. Palilionis, J. Karaičia, Z. Sacevičius, K. Varakojis, J. Mušinckas, D. Grigalius, J. Gritė, A. Grigaliunas. Viso 9.

21. Lorain, Ohio: K. Akso-maitis, F. Danevičius, K. Po-vilaitis, J. Putirskas, V. Didžiūnas. Viso 5.

Waterbury, Conn. 5 kp.: R. Zasvinckienė, P. Dargis, M. Suvaizdis, V. Bruknis, E. Krikščiunas. Viso kuopoje 39.

Viso { kuopų 21:
} senarių 284.

TMD. sekretorius,
A. Ramanauckas.

POLITIŠKOS ŽINIOS.

Anglija. Londonė atsibovo didelis, tarptautiškas katalikų dvasiškių kongresas, kuriam dalyvavo apstus turis kūnigijos ir septyni kardinolai, imant ir musų k

sincs), ant pavyzdžio aeroplano garsingu išradėjų, brolį Wright iš Columbus, Ohio.

Ateina rinkimai, prasideda ir politikierų pletkelės ant vieną kito. Demokratų kandidatas į prezidentus, W. Bryan, laikydamos prakalbą Olney, Ill., išgriebe kongreso oratorių Cannon, sakydamas: „Cannon pirmo teturejo \$3.000 turto; bet patekės į kongreso oratoriaus vietą, pardavinėdamas rašą ir vėjā, pralobio iki \$200.000“.

Vokietija. Szioms dienomis vokiečių sostapile Berlinas švenčia nemenką šventę. Cia yra laikomas „Interparlementinės Unijos“ kongresas. Iš šių tarptautiškų sąjungų yra prisidėjė iš įvairių šalių parlamentų ir kongresų atstovai. Pradžiai tai ištaigai padare Fridrikis Passy ir Randolph Cremer, iš Anglijos, 20 metų atgal. Dabar gi iš jų yra siūloma iš 19 viešpatijų atstovai. Tikslas tos unijos yra — panaikinti karęs ir įvesti susitaikimą tarpe susivaidijusių šalių trėčiųjų teismu.

Tikslas, kaip iš paviršiaus skamba, labai gražus. Tačiaus ikišiolai da ne kas buvo nuveikta. Karęs ir vaidai tarpe valstyjų tada pranyks, kada piniguočiai nebėlės į šventimus kraštus su savo lobiais ir nebeješkos savo pirkiniams rinkų. Tieki yra naudos iš „Interparlementinės Unijos“, kad ji sykis kasmetą praneša svetui, dėlko ji susižinoja beje pareklemuoja sataikos ir ramybės idėja, kurios patis ir negali išpildyti.

Szame kongrese dalyvauja net 800 atstovų ir šiaip svečių. Iš Amerikos yra atstovu Kongresmenas Bartholdt.

Rusija. Ateina jau laikas dumai susirinkti. I Petrapi lę pribuvo jau daugybė biurokratų, viens po kitam pasirodo ir atstovai. Dumos pirmininkas Chomiakov praneša gana žingeldžias žinias, kurias vakacijų metu esas patemėjė kaimuose. Esą, nėra jokios tvarkos, niekas išstatymų neprisilaiko, nei prisimena, kad kokie nors yra Rusijoje išstatymai. Soprantama, kas gi guodos išstatymus, jei pati valdžia juos laužo.

Laikraščiai tebeskelbia ne smagias žinias. Valdžios reprezacija turi darbo iki kaklui. Voronežių prasidėjo didelis teismas ant Korotajakso valstiečių sąjungos. Tarpe kalininkų yra studentų, mokytojų ir miestelėnės Titorenko, jau kito teismo pasmerktas 20čiai metų katorgos. Rygoje teisė 100 kaimiečių latvių, kurių soeijaldemokratų vardu buvo pavarė miesto starastą Rugaišį. Devynius pasmerkė į areštantų rotas. Vladivostoke pasmerkė pakorimui 10 Japonijos pavaldinių už tai, kad tie bandė, suareštuoti pagėgti ir sargybinini Gladkovui su akmeniu galvą pramušę.

Valdžios tarnai prasimanė naują darbą Finlendijoje. Nesenai Malmos miesto valdyboje užėjo kratos. Policiai parodė, kad šnipai daneše, jog valdyboje esą sukrauta

revoliucionistų ginklai. Ginklų nerado, nes jų ir nebuvu.

Bet su ta pačia priekabe daubar jau policija pradėjo lan-

džioti ir po kitas finu valdžias ištaigas. Finu visuomenė tuomi labai išišeide, o laikraščiai ragina savo valdžią, kad visus melagingus danešius patrauktu po teismu. Jeigu gi general-gubernatoriaus kancelerija šnipu nenorėtu išduot, tai patraukti teismaną pati kancelerijos direktorių. Ar tas turės kokią reikšmę nežinia. Bet čia jau apsiireiškia finu neapykanta prie caro valdžios ir jis savo laiku, beabėjones, išduos revoliucionistiškus pas mus, Lietuvoje, policijai siaučiant ir beteisę platinant!

IŠ VISUR.

Amerikos keliaujantis, Ramaus Okeano laivynas jau apleidė Australiją ir plaukia į Filipinų salas. Rods čia dabar pasirodė cholera, Maniloje jau dangelis numirė iš jos, vienok laivynas savo maršruto ne atmainė. Yra tik daromai prisirengimai, kad kareiviai su žmonėmis per arti nesusieitų.

Paryžiuje iškilo nepaprastai didelis gaisras, kurs prasidėjo iš centralinės telefonų stacijos. Greta šių milžiniško triebesių, supleškėjo krasos biuras ir viso pragaštis ugnis padarė \$5.000.000.

Melitopoliuje, Rusijoje, kokiais tai stebuklais, net aštuoni policistai tapo pasmerkti, kiekvienas šešeriems metams į areštantų rotas, už kalinio už mušimą.

Petrapi lę cholera į gauna kasdien vis da baises formos. Nuo pasirodymo jos, jau susirgo 1.061 iš kurių vos 37 teišgijo. Bėgyj 24 valandų praejusių subata, susirgo 395 žmonės šiaip jau miescionis ir — kas baisesnis! — 400 kareivių kazarmėse. Sakoma, epidemija taip sparčiai skina žmones, kad nespėja jų palaidot. Ligonbučiuose nebera vietų, tai susirgusius veža į mokyklas ir ten juos guldo.

Odesoje ir pradėjo cholera sigrįt ir mirti. Idomu tas, kad gubernatorius uždraudė laikraščiams skelbti žinias apie cholera. Viską mat cenzura mano pergalėti, net ir ligas. Kitą galinę įrankį kovai su cholera valdžia išrado — prišake cerkvėse melsties!

IŠ AMERIKOS

Mat kokių da senatorių esama.

Oxford, Miss. iš kalėjimo tulas McMillan pasiuntė savo pačiai laišką per negrą Patton. Negras atėjė į tuos namus susibarė su adresante ir papjovėja. Tą išgirdės, Mr. Sullivan, buvusis pirmiaus Jungt. Valsčių senatorius, surinko gauja valkutę, išlaužė kalėjimo duris, išvilkė jau suareštuota negrą ir prirešė prie telefono stiebo, sušaudė. — Veltus tada bus šauksmas prieš biaurų linčiavimo paprotį, jei patis myši buvusieji ir esantys valdininkai organizuos juodašimtiškas bandas ir leis joms savo

teismus daryti.

Amerika pasididino tik 209 galvoms.

Prekybos ministerija praneša šiokį faktą, kad praejusiais metais Amerikos gyventojų skaičius tepriaugo 209 galvų, tuo turpum kitiems paskutiniaiems metais pasidaugindavo po ketvirtadalį milijono. Atkeliamo Amerikon per 12 mėnesių — rugpjūčio pratarpy — 924.000 žmonės, bet iškeliamo atgal — 715.000. Kiti išmirė tai į kitas žalies prasjalinio. Nei vienais metais, pastarojo dešimtmecio, tiek daug žmonių neišbėgo iš Amerikos, kaičiau pernai prasidėjus kriziui. Bet da bėga žmonės ir dabar, nes da krizis nesirūpa lengvyn.

Pirklyste pacios dantimis.

Nabagas vokietis Szlezinger, iš Milwaukee, Wis. visai netenka pačios dėlei keistos savo užsiėmimo. Mat jis pirmiausiai išmušė savo pačiai prigimties duotus dantis. Ši išsidejo naujas. Tada vyros pagėdanties nuo pačios, pardave ir pragė pinigus. Tas pats atsitiko, kada pati ištaise antrus ir trečius ir ketvirtus dantis. Moteris kantrybė išseke ir apskundė vyra teismui, prašydama duoti legališką persiskyrimą, nes dėlei vyro keistos prekybos, ji neturinti ko ir neturinti kuom valgyti.

Gaivi varle.

Middletown, N. Y. tulas ledų vežiotas, atvežęs ledo galvą savo nuolatiniam émėjui, patemijo, kad vidury gabalo yra varlė. Sutirpė ledą ir išleido varlę, kuri tuoju atgijo ir émē šokinėti. Istabumas vienas yra tame, kad ledas išbuvo sklepuse dvejus metus ir jšal dyta į ledą varlę nenumirėtieki laiko be maisto ir kvapo.

Miczelis ejina į raszininkus.

Anglekasių unijos buvusis prezidentas, Jonas Mičelis paskardino tapsišas autoriumi sensacijinės novelės, kurią da bar rašas. Turinis busias paimitas iš anglekasių gyvenimo, palyginant jį su socijaliskomis ir išdarbių sąlygomis.

Nupuole iš dangaus akmuo.

Easthampton, Mass. rugs. 18 nakties laiku iš oro augštumų nupuole žemén didele skevelda metoro, kuri sutrenkė visą miestelį ir apie linkes, lyg kad žemei sudrebėjus. Viešame miesto knygynė iš to trenksmo nukrito nuo sienos ir susikulė didelis paveikslas — „Vashingtono perėjimas per Delavares upę“.

Revoliucionistai kuniga užmusze.

New Yorke, viename iš didelių sodų — Central Park, rado užmuštą kuniga, išpana Arturo Asencio. Manyta buvo, kad jis nužudė plėškai, — nes jis rado ir apiplėšta. Dabar išsiaiškina, kad dievotas kungišis paeina iš Santo Domingo respublikos, kur dikčiai jsiédė revoliucionistams. Bijodamas jų keršto, prasišalino į Ameriką, bet čionai irgi buvo sekamas, iki kerštininkai prisitaikę kunigeli ir nušovę.

Iš lietuviskų dirvų Amerikoje

Waterbury, Conn. Linksmia atrasti pamiestas daiktas, bet da linksmiau jeigu kokios seimynos galva, kankinamas sunkios ligos, per atydingą priežiurą liekasi išgydytu. Ta da šeimininkas stoja vėl prie darbo, ir vėl suteikia maistą savo išalkusiai seimynai. Ar gis nesidžiaugti ir manis tautiečiai, pažvelgus į Tėvynės Mylėtojų Draugystę, kuri yra vienintėle pagamintoja mums dvaisiko peno, naudingos literaturos?

Ji buvo nuilsus, apmirus, beveik jau visai ant mirtino patalo gulejo. Kur yra TMD? Kur jos darbai? — paklausė seni gydytojai. Miršta, gaivo atsakymą. Miršta? Ne! nėkados! Mes ją turime atgaivinti, — sušuko seni gydytojai.

Pasklido balsas po visas vietas lietuvių apgyventas apie TMD atgaivinimą. Lietuviai sujudo, subruzdo, prie to švento darbo, o ypatingai nuo 23 seimo SLA. Žiurėk, tai vienur, tai kitur rengiamos prakalbos, steigia viešus TMD. knygynus ir tt.

Ir waterburiečiai neatsilieka užpakyti kitiems. Rugpjūčio 18 d. vietinė kuepa pažengė prakalbas. Kalbetojai buvo iš Union City, Conn. ir vietinių. Publikos susirinko apie tris šimtai, nes žanga vienims buvo dovana. Po 8 valakų, pirmėdis A. Povilaika paprašė publiką ramiai užsielaikyti, pažinkino kokiais tik slais parengtos prakalbos. Pirmiausia padeklemavo A. Bendoraiciutė: „Kad galėčiau alkaną dainomis papeneti“, Kudirkos eiles. Publiko dėka vojo gausiai delnų plojimais. Toliaus, vietinis kalbetojas, A. Stankevičius kaltėjo apie TMD siekinius ir apie jos nuveiktus darbus, primindamas, kad ir Lietuvoje, kolai da buvo uždrausta lietuviška spauda, kada žmonės troško gauti savo kalboje knygelę, ir ne vienos tautietis skaudziai nukentejo nuo valdžios benesant per rubežių knygas arba laikraščius, — ir ten TMD stengėsi suteikti liet. raštų savo nuvargiuose tautiečiams, gyventiniems senoje tévynėje. Toliaus prilygino ir vietinės „Šviesos Draugystės“ knygynas siekinius prie TMD. Kadangi TMD užduotis yra knygynės išleisti, o „Šv. Dr-tės“ — platinti knygas ir laikraščius tarpe savo tautiečių uždyta.

Toliaus kalbėjo J. Šunskis iš Union City, Conn. Tas labai nuopeikė čia augusius lietuvius, kurie yra paskendę amerikino žmonės bangose, neikię nenuredami atminti, jog jie yra lietuvių, neikię nenuredami žinoti apie tai, kad jų térai ir pratėviai labai brangino prigimtą kalbą, o jie dabar nenori jos nei girdėt. TMD. tik yra vienintėle apgynėja nuo ištautėjimo mūsų jaunuomenės. Potam buvo perstatytas juokinės pasikalbėjimas kareivio suoficerium, naturališkoje uniformoje. Perstatė J. Trečiokas ir J. Ažunarė. Publiko gana turėjo juokų. Po tam

kalbėjo vietinis kalbėtojas J. Pruselaitis. Tas plačiai paaiškino, kaip negeras yra niekinimas kokių nors organizacijų draugysčių ir parapijų, vieni kitų erzinimais, pludimais, uzgimus vaidams tarpe partijų arba draugysčių. Tas tik trukdo tolimesnį mūsų pirmynženimą, kuris mūsų tautai labai reikalingas. Nurodė, kad TM D. yra tarpininkė tarpe visų lietuvių ir jų organizacijų, kurių yra ten nebutų pažvalgų, idant yra visos paduotų viena kitai ranką ir dirbtų išvien.

(Užbaiga kitam N.).

Šviesos Šalininkas.

Grand Rapids, Mich. Lietuviai čionai gyvena ne mažas burelis. Apšvietimas labai žemai stovi; priežastis — bausės girtuoklystės prasiplatinimas. Čionai lietuvių užlaiko dvi sales: švento Petro ir Povilo ir švento Jurgio.

Jie ten savo paskutinių, kruvinu prakaitu uždirbtą skatiką nuneša ir apieravoja šventiem siemis apsikabinę stiklą alaus. Rugpjūčio 6 d. LSS. 51 kuo pažengė prakalbas. Buvo parkviestas kalbetojas dr. Puskunigis. Žmonių susirinko nemažai. Prieš prakalbas dr. Danta padeklemavo eiles dr. Petru ir Povilo ir švento Jurgio. Jie ten savo paskutinių, kruvinu prakaitu uždirbtą skatiką nuneša ir apieravoja šventiem siemis apsikabinę stiklą alaus.

Rugpjūčio 6 d. LSS. 51 kuo pažengė prakalbas. Buvo parkviestas kalbetojas dr. Puskunigis. Žmonių susirinko nemažai. Prieš prakalbas dr. Danta padeklemavo eiles dr. Nemunas. Dr. Kisielius, dr. Petronis ir A. Petronis padainavo marselietę ir giesmę „Lietuvos darbininkams“. Dr. Puskunigis kalbėjo ant temos: „Kaip atsirado valdžia ir kapitalistai ir kaip jie mums išnaudoja, ir ką mes turime daryt, idant šią jungą nutekint nuo savo pečių“. Žmonės gražiai užsilaike. Labai sugraudino žmones teisingį žodžiai ir uždegė žmonių kraują gislose, kada jiems rodė, kaip veidrodyste, jog jie yra vergais. Triukšmingas delnais plojimas ir dziaugimas žmonių atskartojo ir atskartojo. O ant galos užminus dr. Puskunigui, kad jie pagelbėtų kuopelei nors keliais centais, — uždengti prakalbų lėšas, tai yra apmokėjimui kalbėtui už kelionę, žmonelai iš girdė žodis „centai“, kad spruks gi pro duris su visoms keturioms.... Gedė jums, Grand Rapidiečiai, už tokį šykštumą.

J. Lukštas.

New Haven, Conn. Lietuvių čia yra apie 1000, bet išskirstę po visas dalis gana didelio miesto, mažai jie téra ir matomi, ypač tie, kurie nepriplėsti prie jokių organizacijų. Tie, katrie čia jau susiorganizavę, daug darbuojasi apie taušikus ir darbininkus reikalus. Dasižinoje apie J. Paurėno bylos aukavą: Lietuvių Ukesų Klubas, Šv. Francišaus ir Didžiojo Lietuvos Kunigų Vytauto draugystės, po \$5.00. Be to dar vienės ypatos paaukavavo — 52c. Kaip parašai, taip ir pinigai išsiųsta per Tamošių Levkevičių Paurėno Gynimui Komitetui išdininkui, p. M. Jurzen, nuo kurio apturėta padėkavonė aukavusios draugystės.

Tam. Levkevičius.

Lawrence, Mass. Iš dielio skaičiaus čia apsigyvenusiu lietuvių tik dvi draugių. Jie šių veikia: Lietuvos Sun Dr-tė ir LSS. 64 kuopa. Rugpjūčio 6 d. Liet. Sun. Dr-tė parengė prakalbas, užkveti kalbetojus vietinius ir iškėlė.

F. Bagočius iš Philadelphia. Jos kalbėjo apie lietuvių tautą senovėje ir tą tėmą užbaigė Šušvienijimu Lietuvos Amerikoje. Antru atveju kalbėjo apie socijalizmą — taip karštai, kad daugelį žmonelių net iki ašarų sugraudino. Nurodė, kad tie varai yra nepriginti ir iš jų bus galima išeiti, kada žmonės stos po socijalizmo vėliau.

Dar paskiaus kalbetojas pažagitaro kunigo Dembaskio išleidžiamą knygutę „Inkvizicija“. — Kalba žmones užganėdino. P. Ford, vietinis anglas, kalbėjo angliskai.

A. Ramanaučias, vietinis, gražiai kalbėjo apie Tėv. Myl. Dr-tė ir jos prakilnus uždavinius — platinti apšvietimą tarpe Amerikos lietuvių.

Kunigas S. Mickevičius, iš Providence, R. I. kalbėjo perdu atveju. Jis nurodė, kaip lietuvių išstato puikius dievnamius ir kuniagam palocius paskui tą viską užrašo aiuru vyskupams. Jis sako, kad lietuvių to nepriivalytų daryti, nes dievnamiai yra jų savastis. Aiškino dėriniškų vargus, kurie pačiai iš jų nesupratiomo. Regino šviesias ir, nežiurint tikybos nei tautos... stoti po

ant galo — apie lenkų Lietuvai ergelius. Pasidėkavojant vien tik lenkų kunigai Lie tuva pakliuvo į svetimą globą. Kunigai, sakė kalbetojas, davė Lietuvai kryželį, o patis sau pasiėmė Mamoną (pinigus); kaip seniau, taip ir darbų mūšų dvasiškių tiki į pinigus, kaip į kokį Dievą. Ta sakydamas, kalbetojas ir parodė popierinį pinigą. Pora moterelių taip tuomi pasipiltino, kad pradėjo garsiai protestuoti prieš tai; bet pagązdintos prašalinimu iš svetainės aptilo.

Paskiaus kalbėjo Bagocius, kaipo SLA. prezidentas; tas vien tik ir kalbėjo apie susivieijimą, apie tévynę, ir jis vargus; susivieijimą pastate vienintéle organizacija, kuri rupinas visų lietuvių reikalais ir visos Lietuvos. Vieno žodžiu perstatė susivieijimą iš visų pusų, kaip lietuviams, taip ir Lietuvai naudingiausia draugija. Padarė savo kalbos pertrauką, praše susirinkimo vedėją, kad paskirtų porą merginų parinkti aukų socialistų literaturo fondui, ką žinoma ir padarė. Surinko \$14.30. Renkant aukas deklamavojo 2 merginos darbiniško turinio eiles: Klemens Raukiutė (7 metų mergaitė) ir Tačilauckutė. Po tam Bagocius vėl kalbėjo apie šios gadynės biaurų surédymą, apie socialistinę, apie darbininkų vargus, kapitalistų lėbavimus ir tt. Ant galo kalbėjo kun. S. Mickevičius, apie airiškų vyskupų nedorą elgimasis su parapijonimis, ypatingai kaslink lietuvių ir kitų svetimtūčių; visus lietuviškus kunigus išvadino airiškų vyskupų agentais ir ragino So Bostono parapijonis atsimesti nuo jų, nemokėti savo dabartiniams kunigui ir bažnyčiai, o jis visame kame padėsiąs, duosiąs rodą ir patarnausiąs. Daug reikė, bet mažai pasakė; vienems labai patiko, o kiti labai pasipiktino. Bet vises prakalbos padarė gerą įspūdį.

J. P. Raulinaitis.

Laiškai iš svetur.

Liepojus. 13 birželio Liepojus lietuvių draugija sutaisė gegužinę. Pusėj po 1 val. po pietų susirinko į draugiją žmonės eiti ant gegužinę, bet kaip pamatė gudišką vėliavą ir tris jos „garsius“ skuduriais per petj apsiuso sius, nešėjus, tai daugelis lietuvių pasipiktino ir išbėgiojo. Ant vėliavos išleidė arti 12 rub.; vėliavos nešimui sutaisė odinį maišą ir plačius diržus, girdamies, kad tų užteksią ir jų vaikams.

Bet, kazi vaikai ar ne bus tik už tévus išmintingesni ir jiems gal nei nereiks tų diržų ir draugijos bus veltas darbas. Ant gegužinę éjo per miestą su muzika. Pumi éjo tris miestas, du okolo dačni, paskui juos tris „garsus“ nešejai gudiškos vėliavos, tarsi veiklumeneje ir gerai galj eiti po taktui nužikos; éjo ir keletas vaikų, kurie lydejo lik daržo vartų, kurs buvo užimtas dėl gegužinę.

Kaip susipratusi lietuvių draugija Liepojuje ir ant ko

pinigus leidžia! Geriaus pinigus butų paaukavus ant mokyklos, ar ant kito kokio labdaringo darbo, o ne ant gudišką vėliavą, kurias taisome sau ir skiriame vaikams palikti.

Mazutis.

Š Lietuvos.

Byla su raganomis. Netiketa mūsų ciliviuotam amžiui byla buvo beiškilianti Žemaitijoje, Godunavos parapijoj. Kaimietis A. Zaveckas apskundė Telšių žemiečių viršininkui 18 ypatų, kurios burtais nužavinę jo pačią, su jų dukters pagelba norėjė ji patį apnuodinti, apvogdavę jį, langus išdaudavę, „apduodavę“ jo arklius ir galvijus; Jis iš Amerikos parkeliavęs tapęs apžavėtu ir praleidęs 2000 rublių Liudininkais Zaveckas pastate savo dvejetą vaikų ir... Go dunavos kuniga! Žemiečių viršininkas visa byla atmetė, nes nebéra tokioms byloms išstatymu.

Senovés radinys. Netoli Telšių, Norkevičiaus dvare Dimaiciuose atkasta senovés kapinynas, kur su žmonių šeletais rasta sumanai išdirbtis brondzos kaklininkai ir kiti daiktais, kokius Lietuvoje dar neikuomet nerasta. Menama, kad tie palaikai yra da prieš lietuvius gyvenusių žmonių.

Marijavitali. Kaune Marijavitali jau gerai sau iškure ir pradėjo savo koplyčioje kasdien laikyti lietuviška kalba mišias. Vyriausiu jų vadovai — kunigai Tulaba ir Grinkevičius. Ta nauja atskala, kaip pasirodo, jau nebenumirs, nors katalikų kunigai ir labai norejo ją uždusinti.

Ka padaro pusrublis ir piragas Lietuvoje, matys skaityojas iš šio paveikslėlio. „Vilniaus Žiniose“ tapo perspauzdintas Žagarės (Kauno gub.) parapijonų raštai, kuris buvo šimto su viršum parašytas apliudytas ir nuvežtas Kauno vyskupui, prašant, kad neatkelčiai Žagarę iš Šakynos kunigo Račkausko, pagarsėjusio raštų iškeikėjo. Parapijonas savo raštę išdėsto daugelį kun. R. ydų, tarp kitų viena ypatingai įdomi. Kun. Račkauskas neskina netiktais raštus, bet ir kunigus, savo komendorius, vadindamas jų mokslo klasdingu ir nepriimdamas išpažintin tų vaikų, kurie pas kunigus, o ne pas jo pročką (skalbejā) mokinisi katekizmo. Tula Dantienė su Žiurių sodžiaus Adomavičiene, susitarė kunigo Račkausko pročkos mokymą išmégint. Jos nusivedė savo vaikus pas pročką, dave jai pusrubli ir piragą, už 10 kapeikų. Pročka tuoju nubėgo pas kun. R. ir atneše vaikams kortele, jeg jie galėti eiti tuojaus, be jo kio mokymo, ir išspazinties ir komunijos. Tuomtarpu kitims, kurie ne pas pročką „mokiasi“, reikia ilgai vargti da koki pusei prie komunijos, neleidžia! Išsirodė, kad kunigas R. su savo pročka ima kyšius. Beto, kun. R. iš

ambono sakes, kad vaikams neimaž nereikią moketi poteriūs ar skaityti. Esą: „jei vi si mokesim skaityti, kas tuo kart mums duong uždirba?“ Toliaus giedorius vaišinas alium ir cigarais, kad tik senovės žargonu (su „macnais“ „pondziais“ ir kit.) giedotų bažnyčiose giesmes. Ant galo jis pats ir kokia ten klebonijos pana, po šventorių vaikščiodami paperos ruką....

Akyva bus amerikiečiams girdeti, kad ir Lietuvoje, netik pas jūs, šimtais parapijonių pradeda maištus kelti prieš savo klebonelius, ipratusius taip kietai valdyti prastus žmones.

V-tis.

Vilnius. *Lietuvių moksleivių suvažiavimas.* Kelionė dieną atgal čia buvo lietuvių moksleivių suvažiavimas, apsvarstyti savo sunkų medėgiškajį padėjimą, pasi kalbėti apie tai, kaip geriau lavinties, kad paskui galima butų žmonėms tarnauti, kaip mokslo baigus grįžti Lietuvon ir tt. Susivažiavo išviso kelioli ka studentų ir vidurinių mokykų mokinį. Buvo moksleiviai iš Maskvos, Peterburgo, Dorphato ir daugelio Lietuvos mokyklų. Vieni kitiems papasakojo, kaip tai visur vienodai sunkus lietuvių moksleivių gyvenimas, kaip tai vieni kitiems visgi draugiškai padėda, o ir tokius daug yra, kurie besimokindami neužmiršta ir apie savo brolius — darbo žmones, neužmiršta apie Lietuvą ir jos reikalus. Tokie darbuojasi tarp ten gyvenančių lietuvių, platina tarp jų šviesą ir susipratimą, tveria sau ir jiem knygynus, draugijas, taiso vaikus ir tt. Kituose miestuose yra lietuvių studentų draugijos, kurios renka pinigus šepti savo draugus, bet tos draugijos sunkiai gyvuoją. Daugelis pasiskundė, kad kiti studentai, baigę mokslo ir gaue gerą duonos kąsnį, užmiršta apie savo mokslo einančius draugus ir negražina skolą, kuo labai savo draugijas ir draugus skriaudžia. Buvo kalbėta ir apie tai, kaip galima butų nuo tokius savo būvusių nesąžiningų draugų atimti skolas ir ką daryti, kad Lietuvos visuomenė daugiau atmintų apie mokslo einančiąją visuomenę. Tarp kitko Maskvos studentai papasakojo kaip tai vienas beturtis studentas, atvažiavęs į Maskvą mokyties, atsidurė baisiam varge, nebeiskentė ir susirgo protoliga. Ir daug kas per tą suvažiavimą buvo kalbėta, svarstyta, galvota. Pagalios buvo nutarta, kad geriau butų jaunomenei šepties, tai reikiava visoms studentų draugijoms susirašyti tarp savęs, įteigtis vieną studentų draugiją „biurą“ (kaip ir komitetą), kuris ir rupintusi visais lietuvių studentų reikalais. O kad sutverti tokį „biurą“ tai reikalingas dar vienas studentų draugijų suvažiavimas. Visas suvažiavimas tėsesi 3 dienas, o plėtiau spieji parašyta „V. Z.“ No 178.

Anykščiai. (Ukmergės ap.). Rugpjūčio 2 d. į Rubikių sodžių atsibaldę Ukmergės

(Žr. ant 6 pusl.).

KALVIS.

(Daina).

Kala kalvis gelži-plienas, kala nakti, kala diena, ir bekaldamas dainuoja, dumplės mindamas rymuoja, kad but' kalviu yr' gerai, kalvis sau gyven ramiai —

Bum-dan-dan!...

Blizga žaiždras kiaurą dieną, kaitin' gelži, kaitin' plieną....

Dumplės pūčias, it koks ponas....

Tuo' ir plienas bus raudonas — kalvis kal' iš jo kardus,

mat, imtynės veikiai bus!

Bum-dan-dan!...

Bjauriai elge, jo tetušis — baudžiavos jis kaustė „dušias“,*)

Bet šis ta'so tévo kladai — ir jo giesmės poną baido, nes jis kardui tik dainuoja,

kardą kaldams dunduoja:

Bum-dan-dan!...

Kad tie ponai ir nesliauna — vis mužikui kailį mauna!

Išnaudoja jie vargdieni, kad tik kaulai liekas' vieui....

Ir kankin jį visados baisus laikai baudžiavos!

Bum-dan-dan!...

Tat dainuoja sau kalvelis: „Dailus mano bus kardelis — ašmenėlė bus plieninė,

rankenėlė sidabrinė, puikiai mano kardas kirs, daugel ponų nuo jo miri!

Bum-dan-dan!...

„Gana jiems jau viešpatauti, mūsų spēka lobij krauti, daužyt galvas darbininkų ir penėties sau už dykų!

Kardas galā padarys — visus ponus išžudys!

Bum-dan-dan!...

„O jei ponai nor' gyvnoti — tur' vargelį pažinoti,

teein' duoną sau gaminti: rugių pjauti, linus minti, te papučia jis anglis,

te pagauo kibirkštis....

Bum-dan-dan!...

„O dabar — kas per gadyne??!

Ponia vaikšto sau šilkine, ponas pučias, pilvą stato, kas po kojų — neprimate;

vargšui lipa ant kulnų, tartum spirius, be akių....

Bum-dan-dan!...

„Ei, kardeli, balandeli, mano darbe, prakaiteli,

dykaduoniams kirsks per sprandą, danžuk per kaktą, riežuk per žandą, telenk' galvą prieš darbus, kel' kepure prieš vargus!“

Bum-dan-dan!...

Kala kalvis gelži-plienas, blizga žaiždras kiaurą dieną — dumplės pūčias, it koks ponas....

Tuo' ir plienas bus raudonas! Iš jo kalvis kal' kardus,

mat, imtynės veikiai bus!

Bum-dan-dan!...

V. K. Račkauskas.

I. 08. Bernas.

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

gės ispruniko pagelbininkas, Anykščių ir Kavarsko urėdinių su raičių sargybiniu gauja, pradėjo arestuoti žmones „Kaltininkų” surado ir jau areštavo arti 20 žmonių.

Jiems nurodė tuos „kaltininkus” Ignas Vaška, pirmiai sargybiniu buvęs. Suiintuosius iškundė, buk jie sudegine Burbiškio maloną, išdaudė Liaužedžiškio pačią ir ant Rubikių ezero salos padarę socialistų susirinkimą (keleri me tai atgal). Nors prirodymu ir nera, bet kam jie, pagalios, ir reikalingi! Siais laikais, užtenka juk, kas parodytu, kad šis va neištikimas, „buntučias”, tai ir sodina į kalediją. Sargybiniai ima sau iš vieninių gyventojų ne tik valgyma, bet ir arkliams pašara (avīzas, šieną) ir užtai nieko neužmoka. Dagi daug pri-muše visai nekaltų žmonelių. Mušti sargybiniams padauda ir Ignas Vaška. Jis, budamas sargybiniu, vareydo žmones ant „stoikos”, o jeigu kuris nepastatydavo jam pusbutelio, tai tą gerai primušdavo. Ke-tetas nukentėjusių padavė ji už tai teisman, tai jis dabar, noredamas atkerstyti, ir įduoda į policijos nagus, tvirtindamas kad jie, girdi, pirmutiniai esa „kramolninkai”. Nežinia, ka-dą gi pasibaigis tas nekaltų žmonių kankinimas??

Liet. U.

Kaunas. Neužilgo Kau-nan žadas atvykti garsus mar-javytų kunigas pamokslininkas Kovalskis, lenkų laikr. „Marijavit” redaktorius.

PERŽVALGA.

—Neprošali bus dar primi-nus mūsų skaitytojus, kad Jonas Paurėnas, mūsų gentiš-kos šalies—Latvijos revolu-cionistas, da tebesėdi Tombs kalejime (New Yorke). Reikiā skubinai siusti kongresui peticijos surenkant po jų para-sus, idant mūsų valdžia ne tik tai Paurėna knogrečiausiai pa-liuosuotu, bet nukirstu caro-nagus, ištistus prie Amerikos nusišalinusiu Rusijos, Lietu-vos, Lenkijos ir Latvijos iše-i viu. Petiejos ir parašams blankos gaunamos „Vienubės” redakcijoje. Atsišaukę tepri-deda krasos ženklielius.

— „Lietuvos” 38 N praneša iš Ibares, Okla. (tolimos val-stybės) apie didelę nelaimę: kasyklėse kaži-kas padegė gazoliną, iš ko išyko gaisras, kurs užtroškino oloje 30 dar-bininkų, tarpe tų ir 4 lietuvių: Juozą Guogelį, Jokubą Sta-siulevičių, koki ten vardu Petrą iš Kauno gubernijos val-scius, Suvalkų gubernijos.

— LSDP. Paprusės rajono komitetas prašo Amerikos laikraščius pranešti, kad jis nuteires atiduoti Partijos teis-mui Joną L-ių ir Juozą P-gi už „jų peržengimą partijos statuto, taktikos ir už jų ch-u-liganiškus darbus.” Abu kal-tininkai esą prasišalinę i už-sienę. Lietuvoje gi užsiemę eksproprijacijomis, baudę sau nepatinkamas ypatas, kaip ūnopus ir viešai peikę LSDP. taktiką.

— p. Keistutis Szliupas A. B. sumano per „Lietuvą” su-tverti „apšvestesnių tautos žmonių organizaciją” — gal Amerikoje, to išskmui nepa-sakyta. Ta sumanima užgy-rės ir jo tévas, Dr. J. Szliupas.

— „Kataliko” leidejas p. Tananevicius paduoda savo laikraštyje L. Rym. Kat. S. A. išlaidų suskaitas. „Už Žvaigždę” kun. Milukui or-ganizacija privačio užmokėti per metus apie 18 šimtų dol., o kuri Miluko paimta \$3201. 01. Paimta viršau \$1401. 01. Kur tie pervažinių pinigai? — iškilmingai užklausiai kun. Miluką, kuriam vis giri reikės atsakyti.

— Iš patiketinių šaltinių mūs-gavome girdet, kad Susivie-nijimas Lietuvių Amerikoje išsigijo ypatingos rūties skan-daleli: gi nebektis prezi-dento, nes p. Bagočius dėlei kokių ten priežasčių pakratas tautiškas dulkes nuo kojų ir pametęs prezidento vieta, i-kuriai su tokiu socialistu var-gu buvo iškeldintas.

ŠPIKUČIAI.

NOREJO, KAD PAMINETŲ.

Brazdžiuos jau ant mirtino patalo gulėjo. Szale jo, pa-šauktas advokatas raše „testa-menta”.

— Palieku visą turta savo pačiai. Ar jau užrašei? — liguo-dis diktavojo.

— Jau.

— Su išlyga, kad ji tuoju už kito ištekėtų....

— Bet, kam tokia keista iš-lyga! — nustebės advokatas užklausė.

— Aš noriu, kad kas nors pasigailėtų manęs, jog numi-riau ir savo pačią jam paliku-

TIKRA DUŠIA.

Kunigas: Jonuk, kas tai yra dušia?

Špitolniko zekis: Tai pa-naši i mūsų Marę mergina...

Kunigas: Na, kaip tai??!

Špit. zekis: Aną nakt aš gu-lejau su tėte prabaštelio sode, — sergejova obuolius nuo vagių, ir mačiau, kaip praba-štelis atidarė langą, išleidot lankai vienplačių mergina ir pasaket: „Saugokies, duše, kad kas nepamatytu”. Mergina — lygiai mūsų Marę, net su kaireja biski šlubčioja....

?!?

Ezelis.

PRAREGEJO.

— Ant galio mano akis at-sidarė ir pažinai jį — prašne-ko lipni prie vyrų moteriskė.

— Taip? Kokiu tai budu? — užklausė sajaušmingai Jos drauge.

— Jis taip bjauriai man bu-vo dejus su kumščia į paakius, kad dvi savaiti buvo užpate akis...

TELEFONAI ATEITYJE.

Bevelinės telefonas perduo-da kuoaiškiausiai žodžius į 300 mylių platumą. Neužilgo išgirsime valdžią kandidatus laikant prakalbas, atsišedusius ant savo namų slingsčio ir per-sančius save visos Amerikos visuomenei.

UŽ BETVARKE.

Teisدارys policistui: Kam

šią valkata čia atvedei? — Policistas: Jusų mylista, aš pagavau jį bevagiant. Ant mūsų kaiminkos lango stovėjo iškeptas raguolis (pajus), — jis, niekšas, capt! ir norejo pa-bėgt....

Teisدارys: Ak, taip! Tris-dešimt dienų cypen už be-tvarkės darymą.

NEGALIMA—ISTATYMAI JUK?

Du vokiečiu, Smitas ir Krauzė susitinka ir pradedą šneką.

— Girdejai liudnā naujiena apie mūs bičiuolį Millerį?

— Ne girdejau. O kas?

— Biednas Milleris! Jis iš-važiavo luotelium ant upės, lu-telis apvirto ir jis prigė. O vanduo dešimt pėdų gilumo!

— Ar gi jis nemokėjo plaukti?

— Plaukt! Tai pasake: argi-nežinai, kad policija uždraude upėje maudyties?..

* * *

Išmintingas žmogus ne nie-kinia, jeigu kas jam ploja del-nais. Bet jis moka liuonai pragyvent ir be to.

RASLISVISZKOS naujie-nos.

Kun. V. Dembskis praneša per „Lietuvą” apie savo ren-giamą išleisti veikalą „Invi-zicija”. Turis surinkęs da tik \$170, o reikia viso apie \$600. Ketina autorius apie Naujus Metus važinėti po lietuvių ko-lionijas ir rinkti prenumerata.

* * *

„Katalikas” pradejo spa-sinti L. A. tomą humoristiško veikalo „Musiškiai Užsienyje”, parašytas N. A. Leikino, ver-čia Magnus Parvalkietis.

Nauji raštai.

Piktoji Gudrybė. Kom-eida vienu veiksmu. Paraše. Vidunes. Tilžėje 1908 m. Pusl. 51. Kaina 50 pfg.

Jonuks mergų bijas. Kom-edija dviejų veiksmuose Paraše Vidunes. Tilžėje 1908 m. Pusl. 63. Kaina 50 pfg.

Abi šios knygutes išleista draugijos „Ruta”, iš kur ir mūsų redakcijon atsiusta.

Krasos dézuté.

A. M. Makaukui. Išven-gimui bereikalingų ir bergž-džių vaidų, Tamistos užklau-simo netalpiname. Galima butu apie tai nuo pačių Balti-moreš lietuvių laišku atsiži-anti.

Dakt. A. Rukauskui. Ta-mistos straipsnelis, delei vie-tos stokos da ir šiam numeru nepatilpo. Atspaudinsime sekantiame.

Silakojo Kvietkui. Straip-snėlis „Prieš „Kataliką”,” mums netinka. Suprantama, kad užtarinėjimas nenaudėlių, čionai į Ameriką atvykus, nėra geru daiktu. Bet „Katalikas” kalba Tamistos nuro-dydyme straipsnely, jog reikia buti atsargiai, idant ūnipes begaudant ir revoliucionis-tams nepakenkt. Jis tame tu-ri tiesą. — Gal pasiūsti Tamistos straipsneli pačiam „Kata-lukui”?

UŽ BETVARKE.

Mūsų žingunė.

Šliburis — „Ligonis”. A. Bernotas — „Kova už buvę vis-ka valdo!” Papartis — „Res-toranė”. V. K. Račauckas — „Kalvis”, „Dievas ir kele-vis” (eilės).

Gauta iš „Vienuiū Žinių”.

1) Straipsniai: Vincas iš Paezerės „Moteris ir politiš-ko teisės” (vertimas). Mikė Melagis „Dar šis-tas apie „Saulės kursus Kaune” J. Siršukas „Dar ne pavasaris mums, bet vis gi ateis!” V.

B. „Lietuvių laikraščių padė-jimas.” Žut-Butis „Dar prie moksleivių suvažiavimo”. Sa-pelis „Kas kaltas?” Dziako-no sunus „Užražai iš gyveni-mo bėgio”.

2) Apsakutės: Vilius Puteikis „Apsaka” (verti-mas). Krz. „Suardytas mo-las” (vertimas iš Geršuni). Pranc. Paukščianagis „Už ką?” Vincas iš Paezerės „Me-las”, „Už tikėjimą, carą ir tėvynę!”

3) Eiles: Mulkis „Gana sunkiai miegoti”. J. S. Vil-tis”.

4) Išvairios žinios iš Lietu-vos.

Reikalavimas.

Reikalavimas šiaučių taisymui če-terikui. Gerai butu, kad suprastu uros biski lenkiška ir angliski kalbas

Atsižukit iš „Vienuibės” redakcijos

Praešimaš.

Draugai ir draugės 9 kuopos Tė-vynės Mylėtojų Draugystės, teik-sinti L. A. tomą humoristiško veikalo „Musiškiai Užsienyje”, parašytas N. A. Leikino, ver-čia Magnus Parvalkietis.

Užkviečia KOMITETAS.

SEDŽIAMAS DARBAS.

Ponas J. Kozen, slovakų korespondentas, Chicago, Ill. rašo mumsi-šitaip: „Aš dirbu visą dieną sėdē-damas prie savo rašomo mašinos išbuvinus surges dėlei stokos išsi-mankymo netekimo noro valgyti ir negramuliojimui. Išméginei daugelį rušių miltelių ir pilų aš atkre-piu savo atidžią į Trinerio Ameri-kaniką Elikyrą Karčiojo Vyno. Po kelių dienų man noras valgyti ir pradėjo ateiti ir dabar aš galu val-gyti bėlą. Iš tiesų tai yra mano priedermė patarii ir visiem, kurie turi menką norą prie valgio”. Zm-čiūs, kurie visiškai sėdi, tankiausiai yra varginami negramuliojimo, už-kietojimo vidurių ir kitų negali-o.

Trinerio Amerikoniškasis Elikyras Karčiojo Vyno yra vienintelis vais-tas nuo jų. Jis padilgina gromu-liojimo organus prie didesnio veik-lumo ir užlako juos stipriais. Var-toj jų visuose nesveikinuose skilvio ir žarnų. Gaunamas aptiekose. Juozapas Trineris, 616-622 So. Ast-hland ave, Chicago, Ill.

Ar kokia partija yra padarius ge-ro dėl žmonių, prašome balsuoti už Taftą ir Sherman republikoniškus

kandidatus prezidentą ir vice prez-identą.

RAISTAS“ dielele knygų, lengvai skaitosi. **Kaina 1 doleris.**

„VIENYBĖ LIET.“ arba „LIETUVĀ“ prenumerata metams 2 dol.

Bet kuris naujai užsirašys pas mane vieną iš paminklių laikraščių metams atsiunčiant **2 dol.** ant mano adresu, tai apture laikraštį ir „Raista“

visai DOVANA! Adresuokit.

J. Naujokas,

Pajieškojimai.

Pajieškau savo brolio Arono Ka-litos iš kaimo Dobrovales gmino Pa-javonio 15 metų atgal gyveno Anglico Liverpool, laikė stelioriu šapą Cabinet maker.

Kad kas zino apie jo gyvenimą arba jis pats prašau jo adriso Mano adrisas tokis.

Jos G. Kolitas, East Rutherford N. J. 330 Paterson Ave.

Susirinkimai.

Pastarame šio mėnesį nedel-dieny, t. y. rugpjūtį 27 dieną New Yorko 3 čios kuopos Tėvynės Mylėtojų Draugystės bus susirinkimas Draugelio salėje 72 Grand st. Brooklyn, N. Y., tuojuo labai aikščio kalboj, kad ir mažai mo-kantis lengvai skaito. Brooklyn, N. Y. pusb. 22

Augis darbininkų judėjimo Lietuvoje. Ši knygelė aprašo darbininkų judėjimą ir visokius sukilius. Naudinga persi-kaiti kiekvienam. Paraše A. Lietuvos ir N. Y. Plymouth, Pa. 1900, pusb. 58 15c

Apukos Sapnai. Člonai yra rinkinėlis

Šiai paveikslėlių iš gyvenimo: Laipsnis, Po mirties. Kietaspandis. Paraše juos gabus feljeton rašės Šliburis. Jo pā-veikslėliai aštriai siekielės visus opiai-sius gyvenimo apsireiškimose. Vietinis

Herbeto Žalčių Karaliene. Dramatas pen-kiuoje apsireiškimose. Parašytas iš mitologijos senovės lietuvių pavidavimo. Paraše Aleksandras Fromas (Gužutis). Antra laida. Plymouth, Pa. 1906, pusb. 56

Gyvenimas Genavatės. Pamokinanti ir labai su

